

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Portugali Vabariik on rikkunud ELTL artiklist 63 ja EMP lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi, kuna ta maksustab mitteresidentidest pensionifondide saadud dividendide kõrgema määraga kui dividendide, mida saavad Portugali residentidest pensionifondid.
- Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Vastavalt Estatuto dos Beneficiose (maksusoodustusi reguleeriv õigusakt) ja Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivase (ettevõtte tulumaksu käsitlev seadustik) sätetele on dividendid, mida makstakse Portugali õiguse alusel loodud ja tegutsevatele pensionifondidele, ettevõtte tulumaksust täielikult vabastatud, samas kui mitteresidentidest pensionifondidele makstud dividendide maksustatakse nimetatud maksuga määras, mis võib jääda 20 % ja 10 % vahele sõltuvalt sellest, kas Portugali ja residentsusriigi vahel on sõlmitud kahepoolne leping ning sellest, mida see leping sätestab. Vastavad ettevõtte tulumaksu summad peetakse kinni allikalt.

Mitteresidentidest pensionifondide kahjulik erinev kohtlemine, mis Portugali maksuõiguses kehtestatud on, muudab Portugali äriühingutesse investeerimise nende fondide jaoks vähem tulusaks ja vähem atraktiivseks. Seega kujutavad viidatud maksuõigusnormid endast piirangut, mis on keelatud ELTL artikliga 63 ja EMP lepingu artikliga 40.

Mitteresidentidest pensionifondide diskrimineerivat kohtlemist, millel on kahjulikud tagajärjed Euroopa Liidu finantsturgude konkurentsivõimele ja pensionifondide investeringute tulususele, ei saa õigustada ühegi Portugali Vabariigi esitatud põhjendusega.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Court of Appeal of England and Wales (Ühendkuningriik) 2. detsembril 2009 — Nokia Corporation versus Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Kohtuasi C-495/09)

(2010/C 37/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Nokia Corporation

Vastustaja: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduseväline kaup, mis kannab ühenduse kaubamärki ja kuulub liikmesriigis tollijärelevalve alla ning on transiitveol kolmandast riigist mõnda teise kolmandasse riiki, võib kujutada endast „võltsitud kaup“ määruse 1383/2003/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punkti a tähenduses, kui puuduvad tõendid, mille alusel võiks järeldada, et see kaup viiakse ühenduses turule, kas siis kooskõlas tolliprotseduuriga või õigusvastase ümbersuunamise teel.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrus nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnistatud kaupade suhtes võetavate meetmete kohta (ELT L 196, lk 7; ELT eriväljaanne 02/13, lk 469).

2. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-500/09)

(2010/C 37/27)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Lozano Palacios ja D. Triantafyllou)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik jätkab ministri 12. oktoobri 2005. aasta määruse A1/44351/3608 rakendamist, siis on ta rikkunud direktiivist 97/67/EÜ⁽¹⁾ (muudetud) tulenevaid kohustusi, eelkõige selle direktiivi artikli 9 lõikeid 1 ja 2;

- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Kreeka Vabariik takistab postiteenuste liberaliseerimist, mida taotleb direktiiv 97/67, kus on seoses sellega ette nähtud üldloa ja üksiklitsentsi väljastamine avalikult ja kedagi diskrimineerimata.

Kreeka õigusakt nõuab, et loa saanud vedajad oleksid posti-veoautode jaoks litsentside väljastamise ajal ise üldloa omanikena kantud vastavasse registrisse kui postiettevõtjad. See sunnib tegema postivõrgus radikaalseid ümberkorraldusi ja takistab peatöövõtjatel frantsiisivõtjate teenuste kasutamist, kui nad just ei otsusta hakata veoautorendiettevõtjateks koos kõigi sellega kaasnevate kuludega.

Peale selle lubab Kreeka õigusakt vedada raskeid veoseid ainult teatud tarbesõidukitega, mida kasutab kutsealal tegutsejate piiratud ring, ning see takistab teistel ettevõtjatel sama teenuse osutamist.

Kreeka Vabariik ei ole neid piiranguid piisavalt põhjendanud.

(¹) EÜT L 15, 21.1.1998, lk 14.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Ühendkuningriik) 4. detsembril 2009 — Lucy Stewart versus Secretary of State for Work and Pensions

(Kohtuasi C-503/09)

(2010/C 37/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lucy Stewart

Vastustaja: Secretary of State for Work and Pensions

Eelotsuse küsimused

1. Kas noore isiku lühiajalise töövõimetushüvitise tunnustega hüvitis on haigushüvitis või invaliidsushüvitis määruse 1408/71 (¹) tähenduses?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on selline, et kõnealust hüvitist tuleb käsitada kui haigushüvitist, siis millised on vastused järgmistele küsimustele?
 - a) Kas selline isik nagu taotleja ema, kes on pensionile jäämise tõttu lõpetanud töötamise või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise, on oma varasemast töötamisest või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisest tulenevalt siiski „töötaja” artikli 19 tähenduses või kohaldatakse artiklites 27–34 sätestatud õigusnorme (mis käsitlevad pensionäre)?
 - b) Kas selline isik nagu taotleja isa, kes ei ole alates 2001. aastast töötanud ega tegutsenud füüsilisest isikust ettevõtjana, on oma varasemast töötamisest või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisest tulenevalt siiski „töötaja” artikli 19 tähenduses?
 - c) Kas taotlejat tuleb käsitada kui „pensionäri” artikli 28 tähenduses, kuna talle on määratud hüvitis määruse 1408/71 artikli 95b alusel, hoolimata sellest, et: 1) asjaomane taotleja ei ole kunagi olnud töötaja määruse 1408/71 artikli 1 punkti a tähenduses; 2) taotleja ei ole jõudnud riiklikult määratud pensioniikka; ja 3) taotleja kuulub määruse 1408/71 isikulisel kohaldamisalasel ainult kui pereliige?
 - d) Kui pensionär kuulub määruse 1408/71 artikli 28 kohaldamisalasse, siis kas selle pensionäri pereliige, kes on alati elanud koos asjaomase pensionäri ja samas riigis kui asjaomane pensionär, saab vastavalt artikli 28 lõikele 1 koostoimes artikliga 29 taotleda haigushüvitist artikli 28 lõike 2 kohaselt määratud pädevalt asutuselt, kui sellist hüvitist (kui selle määramine on võimalik) saab maksta ainult pereliikmele (mitte aga asjaomasele pensionäri)?
 - e) Kui see on (eespool punktides a–d esitatud küsimustele antavatest vastustest tulenevalt) asjakohane, siis kas määruse 1408/71 artiklitega 19 ja/või 28 on kooskõlas see, kui kohaldatakse siseriiklikus sotsiaalkindlustusõiguses sätestatud tingimust, mille kohaselt tekib haigushüvitise saamise õigus üldse ainult nendel isikutel, kes on varem pädevas liikmesriigis määratud ajavahemiku jooksul elanud nõutava aja?